

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 โดยใช้การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางในการวางแผน เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สภาพสังคมและท้องถิ่น รวมทั้งภาวะ เศรษฐกิจและการพัฒนาทาง เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปในทศวรรษหน้า โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูล
 2. สร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 3. เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร
 4. เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
 5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
1. ศึกษารวบรวมข้อมูล

ศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎีพื้นฐาน และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์และการศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา อัตราเวลาเรียน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน รวมทั้ง การวัดและประเมินผล เป็นต้น ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา จนถึงปัจจุบัน จากเอกสาร วารสาร รายงานผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความทางวิชาการ หนังสือ หนังสือพิมพ์ เอกสารที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็น เครื่องมือการวิจัย ตามเทคนิคเดลฟาย ประกอบด้วยแบบสอบถามปลาย เปิดและชุดของแบบสอบถามมาตรฐาน ประเมินค่า 5 สเกล นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ง หน้า 199) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา แก๊ไข พร้อมทั้ง เสนอแนะข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น และขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 8 ท่าน ในการเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญสำหรับตอบแบบสอบถาม ขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดต่าง ๆ จากเอกสาร วารสาร และสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประเด็นที่จะสร้างแบบสอบถามปลาย เปิด ซึ่งมีขอบเขตหรือกรอบ (Frame) ในการถามดังนี้

2.1.1 แนวโน้มของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

2.1.1.1 ลักษณะทั่วไปของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

2.1.1.2 จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

2.1.1.3 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

ก. วิชาบังคับหรือวิชาเลือก

ข. ระดับชั้น

ค. อัตราเวลาเรียน

2.1.2 แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

2.1.2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ก. ลักษณะ การเรียนการสอน

ข. วิธีสอนภาษาอังกฤษ

ค. บทบาทของครู

ง. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

2.1.2.2 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ก. หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ

ข. สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ

2.1.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ก. จุดประสงค์ของการวัดและประเมินผล

ข. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

ค. เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

แบบสอบถามรอบที่ 1 ได้รับการปรับปรุงและแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 8 ท่าน จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถาม มีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 16 ข้อ

2.2 แบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรอบแรกทั้งหมดมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 จำนวน 162 ข้อ ซึ่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทุกความคิดเห็นมีความสำคัญเท่ากันหมดและไม่ถูกตัดทิ้งไป โดยนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาจำแนกและจัดกลุ่มรวบรวม เนื้อหาที่ใกล้เคียงกันไว้ในข้อเดียวกัน เพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 สเกล แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญท่านเดิมที่ตอบในรอบแรกแต่ละคนและตอบแบบสอบถาม โดยการให้นำหนักของความเป็นไปได้ของคำถามแต่ละข้อ

2.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เป็นรายข้อ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 จำนวน 162 ข้อ โดยใช้ข้อความเดิมแต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญนั้น ๆ ตอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านทบทวนคำตอบของตนที่ตอบไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 ในแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะทราบว่าตนมีทัศนคติแตกต่างหรือไม่แตกต่าง จากทัศนคติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมดเพียงไร และจะได้พิจารณาว่าตนเห็นด้วยกับความสอดคล้องของทัศนคติผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นหรือไม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้แสดงเหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบ เดิมไว้อยู่นอกช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์นั้น หากเห็นด้วยและต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบของข้อความใดก็สามารถเลือกให้นำหนักในช่องที่ต้องการได้ใหม่

ตามความคิดเห็นของตน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ ค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของข้อความแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และ ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความไม่เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่า ทัศนคติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงนำข้อความที่สอดคล้องกันมาสรุป เป็นทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตร และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543

3. เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา ที่มีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ข้อใน 5 ข้อ ต่อไปนี้

- ก. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ และ/หรือ นิเทศการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
- ข. เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
- ค. เป็นนักการศึกษาที่มีความรู้ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ และ/หรือ การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการศึกษาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
- ง. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- จ. มีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร และ/หรือ การสอนภาษาอังกฤษเป็นที่ ยอมรับในวงวิชาการ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 8 ท่าน ในการเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาท่านอื่น ๆ ตามเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ

ดังกล่าวข้างต้นท่านละ 10 รายชื่อ แล้วนำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อมาจัดเรียงลำดับจากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วยความถี่มากไปหาน้อยตามลำดับ การเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม จำแนกได้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ และคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวนรายชื่อที่เสนอ	คุณสมบัติตาม เกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ		
			3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ
1	ศาสตราจารย์ สุมน อมรวิวัฒน์	5	2	1	2
2	อาจารย์ สวัสดิ์ จงกล	3	2	1	-
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศรวัลย์ โกวิทาทิ	4	1	1	2
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประนอม สุรัสวดี	4	-	2	2
5	อาจารย์ เปรมใจ ศาสตร์วาทา	5	1	2	2
6	อาจารย์ ยามิละ อารีสมาน	5	2	1	2
7	อาจารย์ เนาวรัตน์ แดงยิ้ม	4	-	2	2
8	อาจารย์ ทิพนดี อ่องแสงคุณ	5	2	1	2
รวม		35	10	11	14

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่าได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น 35 ท่าน เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จากนั้นผู้วิจัยจึงติดต่อถามความสมัครใจและขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว มีผู้เชี่ยวชาญที่สมัครใจตอบแบบสอบถามจำนวน 31 ท่าน ส่วนผู้เชี่ยวชาญอีก 4 ท่าน ปฏิเสธในการให้ความร่วมมือ เพราะต้องไปราชการที่ต่างประเทศ เกรงว่าจะทำให้การวิจัยไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดสามารถจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดได้ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการจำแนกผู้เชี่ยวชาญตามหน่วยงานที่สังกัด (ขณะ เก็บข้อมูล)

หน่วยงานที่สังกัด	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	8
2. สำนักงานการศึกษาเอกชน	4
3. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3
4. มหาวิทยาลัยของรัฐ	4
5. วิทยาลัยครู	3
6. หน่วยศึกษานิเทศก์	4
7. โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	2
8. มูลนิธิทางการศึกษา	2
9. ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ	1

โทมัส ที แมคมิลแลน (Thomas T. Macmillan, 1971) ได้ศึกษาและเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยตามเทคนิคเดลฟายว่า ควรจะมีจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า หากผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป อัตราของความคลาดเคลื่อนจะน้อยมาก ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึงไม่ควรน้อยกว่า 17 ท่าน ผู้วิจัยจึงถือว่าจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 31 ท่าน เหมาะสมในการเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้

4. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 3 รอบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ติดต่อผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดของการวิจัย เน้นให้เห็นถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านที่มี

ต้องการวิจัย และเพื่อขอความสมัครใจในการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ได้ ผู้เชี่ยวชาญที่สมัครใจตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จำนวน 31 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ค หน้า 196) การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มส่งแบบสอบถามรอบแรก จำนวน 31 ชุด ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2533 และรวบรวมข้อมูลกลับได้ทั้งสิ้นจำนวน 31 ชุด ในวันที่ 15 สิงหาคม 2533 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ทั้งหมด 94 วัน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลาย เปิดมาสร้าง เป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยใช้ข้อมูลทั้งหมดมาจำแนกเป็นข้อคำถาม แบบสอบถามชุดใหม่นี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 สเกล จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 ด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญท่านเดิมที่ตอบในรอบแรก โดยเริ่มส่งแบบสอบถามวันที่ 14 กันยายน 2533 จำนวน 31 ชุด ได้รับคืนจำนวน 31 ชุด ในวันที่ 22 ตุลาคม 2534 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 ทั้งหมด 39 วัน

4.3 เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 แล้ว นำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นรายข้อ แล้วสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2533 และรวบรวมแบบสอบถามได้คืนจำนวน 31 ชุด ในวันที่ 11 ธันวาคม 2533 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 3 ทั้งหมด 23 วัน

รวม เวลาที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามทั้ง 3 รอบ ทั้งหมด 156 วัน

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลาย เปิด ผู้วิจัยนำข้อมูลนั้นมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วจำแนกเป็นรายข้อ ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3 นั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์

การแปลผลของแบบสอบถามในรอบที่ 2 และ 3 ใช้เกณฑ์ดังนี้

ก. มัธยฐาน (Median)

จากแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 สเกล ผู้วิจัยให้น้ำหนัก

คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 สำหรับข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความโน้ม เป็นไปได้น้อยที่สุดหรือ เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 สำหรับข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความโน้ม เป็นไปได้น้อย หรือ เห็นด้วยน้อย
- 3 สำหรับข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความโน้ม เป็นไปได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง
- 4 สำหรับข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความโน้ม เป็นไปได้มากหรือ เห็นด้วยมาก
- 5 สำหรับข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความโน้ม เป็นไปได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยมากที่สุด

ค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แปล ความหมายตาม เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 15.0 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความ นั้น เป็นไปได้น้อยที่สุดหรือ เป็นไปไม่ได้เลย หรือไม่เห็นด้วยเลย

ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง 1.50 ถึง 2.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าข้อความนั้น เป็นไปได้น้อย หรือ เห็นด้วยน้อย

ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง 2.50 ถึง 3.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าข้อความนั้น เป็นไปได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง

ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง 3.50 ถึง 4.49 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าข้อความนั้น เป็นไปได้มาก หรือ เห็นด้วยมาก

ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง 4.49 ถึง 5.00 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าข้อความนั้น เป็นไปได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยมากที่สุด

ข. พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความมีค่าไม่มากกว่า 1.50 แสดงว่า ทรรศนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน (Consensus) ถ้าผลการคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ทรรศนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค. ความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน กับฐานนิยม

ผู้วิจัยจะคำนวณหาค่าฐานนิยมของแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของแต่ละข้อความ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องกันของทรรศนะจากกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยกำหนดหลักเกณฑ์ในการตัดสินข้อความที่มีผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมไม่เกิน 1 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีทรรศนะสอดคล้องกัน เกี่ยวกับข้อความนั้น

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อความที่กลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยพิจารณาจากมัธยฐาน ฐานนิยม ความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์ มาสรุปเป็นทรรศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 พร้อมทั้งอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย